

EVELYNE MARIA CROITORU

Licențiată în Științele Comunicării, cu un Master în Relații Publice, este specialist în comunicare și relații publice, a condus departamentul de comunicare și relații publice al Metrorex timp de nouă ani (2008 - 2017). A fost purtătorul de cuvânt al Metrorex, vocea care a creat imaginea publică a acestei importante societăți de transport urban. Colaborează cu mediul academic îndrumând studenții care se pregătesc pentru o carieră în relații publice (Academia de Studii Economice - facultatea de marketing - în calitate de tutore al studenților la masterat). Susține prezentări, participă la conferințe, mese rotunde, evenimente specifice.

Poet și eseist, este născută în Șcheii Brașovului, „orașul tăcut de la poalele Tâmpei” cum îl numește Sextil Pușcariu în volumul de memorii „Brașovul de altă dată”. Având mama româncă și tatăl german, este botezată în Biserica Neagră, impunător monument de artă gotică, în jurul căreia își petrece copilăria, ascultând adesea, pitită printre băncile catedralei, nemuritoarele „fugi” de Bach interpretate la orgă. Viața mută familia la Bacău iar primele manifestări literare apar în perioada liceului, când, sub îndrumarea scriitorului George Bălăiță, are primele succese literare la nivel național. Tot atunci îi sunt publicate primele poezii în revista „Ateneu” și devine membru activ al cenaclului „George Bacovia” din Bacău.

Volume de poezii: „Piloții de vânătoare” (2011, reeditat bilingv, română-engleză, în anul 2017), „Secretele macilor” (2017). De asemenea, a publicat poezii în perioada 1992-2018 în mai multe reviste.

În anul 2010 a fost nominalizată la „Gala Celebrităților- Femei de succes”, la rubrica Promovarea Culturii - Literatură/Poezie (gala organizată de Camera de Comerț și Industrie a României). Este membru activ în cenacluri literare precum: „Amurg Sentimental”, „Cenaclul poetic Schenk”, „Cenaclul Scriitorilor Militari”, „Poezii Cetății”. A obținut mai multe premii și diplome de excelență.

LEGĂMÂNTUL PLOII

Scufundă-mă-n cuvinte
ca-n legământul ploii
să-mi spăl sufletul
stârnit cu ultima aversă.

Roadele tale
să mă prindă-n
jarul vieții,
precum genele soarelui

scot în larg
bucuria căldurii.

VÂNTUL ALBASTRU

Auzindu-se numai pe sine,
Inima mea s-a crezut piatră.

A modelat izvoare de lacrimi
Și a gonit prin scrumul peceților,
Până la capătul lumii...
Apoi s-a rostogolit
În cea mai frumoasă trecere
A vântului albastru.

PENTRU IUBIRE

De-aș fi, în așteptarea ta
Înțelepciune și menire,
Ți-aș lumina și aripa
Și ramura.
Pentru iubire!

Ți-aș fi și oază, beduin!
Deșertul să ți-l sting,
Deasupra clipei cu senin
Și veșniciei să ning!

Cu har, iubite călător,
Chiar tu mă-mbogățești,
Un fir de busuioc anin
În crengile-ți cerești...

TĂCEREA CUVINTELOR

Tăcerea cuvintelor
Din coaja amurgului -
Barieră timpului
Scufundat
în noi înșine!

Ce zbucium
Să ignor
Tăcerea
Cuvintelor tale...

DORUL

Dorul de tine
E ultimul gând
Din geana somnului.
El țese mătasea
Ce mă-nfășoară
În răsăritul
Ce-mi ești.

PURGATORIUL DANTESC

Prea devreme
Ai venit
Toamna mea!

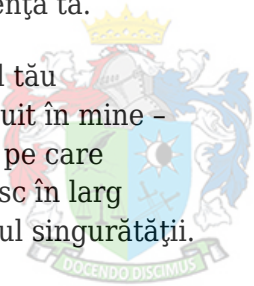
Trist privilegiu,
Să fii privit în față
De frunzele galbene
Ale vieții tale!

De ce-ai venit
Toamnă?
Nu vezi că
Abea acum
Îmi strălucesc
Literale precum
În Purgatoriul
Dantesc?

TU

Linie albă
Pe plajele matinale
E absența ta.

Verbul tău
Închipuit în mine -
Pânza pe care
Risipesc în larg
Infernul singurătății.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

STOL DE COCORI

Aprinde-mă-n noapte, iubite,
Și poartă-mă-n cuib de jăratec,
Pe deal, când salcâmi dau umbre,
Și foșnet molatec.

Aprinde-mă! Hai pe coline,
Să smulgem plane din noi!
Un stol de cocori în lumină
Vom fi amândoi!

De parte de ochii mulțimii
Cu-arome de flori curcubeu,
Aprinde-mă-n noapte, iubite,
Acum și mereu!

SUFLET ERETIC

În amurgul zilei ce-a curs,
Își reazămă cerul,
Tremurările mov.
Povara necuprinselor arome
Mai pâlpâie încă,

Înfrunzindu-mi
Sufletul eretic.

Peste umăr,
Visează,
Balansul frenetic.
Dorinți. Biruinți.

Suflete răsculat,
De ce-mi spulberi liniștea trupului,
Cu sclipirile dimineților
Însărutate,
Cu povara petalelor roșii?
De ce-mi întorci stingerile
Și-mi topești
Neconținut
Ningerile?

0%

User Rating: Be the first one !

